

מסכת זבחים - פרק ה'

א. איזהו מקומן של זבחים?

קדשי קדשים - שחיטתו בצפון.

פר ושעיר של יום הכפורים - קדשי קדשים.

שחיטתו בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזזה על בין הבדלים ועל הפרכת ועל מזבח הזזה.

חסרון מתנה אחת מהן - מעבבת.

שגרי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון.

אם לא נתן את שיירי הדם ליסוד - לא עכב את הכפרה¹.

ב. פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - קדשי קדשים.

שחיטתו בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזזה על הפרכת ועל מזבח הזזה.

חסרון מתנה אחת מהן מעבבת.

שגרי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון.

אם לא נתן את שיירי הדם ליסוד - לא עכב את הכפרה.

אלו ואלו (השנויים במשנה זו ובמשנה הקודמת) נשרפין בבית הדשן.

ג. חטאות הצבור והיחיד - קדשי קדשים.

אלו הן חטאות הצבור? שעירי המוספים של ראשי חדשים ושל מועדות.

שחיטתו בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות.

כיצד נותן את המתנות?

עלה הכהן בכבש ופנה לצד ימין בכבש הקטן לסובב, ובא לו לקרן דרומית מזרחית ושם נותן דם על הקרן, וכך עושה בקרן מזרחית צפונית, ואח"כ בקרן צפונית מערבית, ואח"כ בקרן מערבית דרומית.

שגרי הדם היה שופך על יסוד דרומי.

ובשר החטאות נאכלו לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות.

ד. העולה - קדשי קדשים.

שחיטתו בצפון, וקבול דמה בכלי שרת בצפון, ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע, וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים.

ה. זבחי שלמי צבור ואשמות - קדשי קדשים.

אלו הן שלמי ציבור?

שלמים הבאים עם שתי הלחם.

אלו הן אשמות?

1. אשם גזלות. 2. אשם מעילות. 3. אשם שפחה חרופה.

4. אשם נזיר. 5. אשם מצורע. 6. אשם תלוי.

שחיטתו בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלו לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות.

ו. התודה ואל נזיר - קדשים קלים.

שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלו בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות.

החזה ושוק המורק מהם דינו פיוצא בהם ונאכל ליום ולילה עד חצות, אלא שהמורק נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ז. שלמים - קדשים קלים.

שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלו בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד.

המורק מהם - פיוצא בהם, אלא שהמורק נאכל לכהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ח. הבכור והמעשר והפסח - קדשים קלים.

שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן על קיר שהוא פנגד היסוד.

שנה באכילתו!

הבכור נאכל לכהנים, והמעשר לכל אדם, ונאכלו בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד.

הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנוייו, ואינו נאכל אלא צלי.

¹ לדעת רבי נחמיה: בחטאת פנימית - שיירי הדם מעכבין.